

Economia

Per què pugen els preus?

Xavier Barceló

Durant els últims mesos hem vist com s'han pujat desorbitadament els preus de tot en general, però dels aliments en particular. Des de la premsa oficial de l'Estat se'n parla però sense dir clarament els motius o difuminant-los perquè els que ho patim més directament ens creiem que és un fet conjuntural a la situació del mercat. Ens diuen que si el preu del petroli ha pujat, que si els països com l'Índia o la Xina provoquen molta demanda, que si els biocarburants etc... De fet l'objectiu de la premsa oficial de l'Estat no és un altre que fer que la majoria de treballadors i treballadores siguem bombardejats amb multitud de notícies i dades sobre macroeconomia per tal de col·lapsar-nos d'informació sense que puguem entendre el que realment passa.

"s'estan enriquint a costa d'una necessitat bàsica per a tota la humanitat com és l'aliment"

La resposta del per què pugen els preus és ben simple; l'especulació. I no és una coincidència que la pujada de preus de l'alimentació coincideixi amb la crisi hipotecària als EEUU. Com en totes les crisis, qui paga els plats trencats sempre és el més feble. Així encara que ens diguin que constructores i bancs s'hagin vist afectats per la crisi hem de tenir present que les grans empreses i entitats financeres no entren dins d'aquest grup. Aquestes grans empreses, han especulat amb la vivenda mentre han pogut obtenir beneficis però al decaure el sector, s'han passat a l'especulació amb els aliments. Així han invertit en la compra de terres i en el cultiu del blat de moro¹. Per què blat de moro? el blat de moro serveix per a l'elaboració de biocombustible. La forta demanda d'aquest tipus d'energia (promoguda per els mateixos Estats²) fa que empreses dedicades a

¿JA NO ENG COMPREN PISOS PERQUÈ ELS SEMBLEN MÀGICA CARX?

ELLS HO HAN VOLGUT I ARA ESPECULAREM AMB EL SEU MENJAR!

ARA SABRAN QUI TÉ LA PAELLA PEL MÀNEC.

▷ Autor: Miquel Ferreres. El Periódico, 3 de maig 2008

la seva elaboració paguin més que les dedicades a l'alimentació. D'aquesta manera el blat de moro va destinat a la producció d'energia en comptes de l'alimentació.

A la vegada, del blat de moro s'elabora el pinso per a l'aliment del bestiar fent que els ramaders hagin de pagar un preu molt més elevat que abans per alimentar-los encarat-se així la carn i els derivats ous, llet etc... A més amb el blat de moro es fa oli, molt consumit per la gent (al ser més econòmic que el d'oliva però més bo que el de girasol). Així l'oli que se'n deriva també ha augmentat el preu i els consumidors han optat per l'oli de girasol que aprofitant la jugada els seus productors no han dubtat en pujar el preu també.

Aquesta és la crua realitat, la que no ens expliquen ni els interessa que coneguem. Hi ha empreses que s'estan enriquint a costa d'una necessitat bàsica per a tota la humanitat com és l'aliment. Aquestes són les conseqüències del lliure mercat i del capitalisme. I que fan els Estats davant d'aquesta situació? doncs lògicament res. No oblidem

que estem en un sistema capitalista en el qual l'Estat és un simple instrument de la burgesia amb l'únic fi de mantenir l'ordre i facilitar els seus negocis. Com un Estat creat per la pròpia burgesia ha de frenar les seves iniciatives? És per això que les mesures que puguin anunciar des del govern socialista (o qualsevol altre) seran simplement pedaços que no poden solucionar el problema, més que res perquè tampoc en tenen la intenció.

A tot això, encara hi afegiríem un altre element relacionat: la crisi hipotecària als EEUU ha afectat el valor del dòlar (sobretot respecte l'euro). Si tenim en compte que el dòlar és la moneda de referència en els mercats del petroli i derivats, els països productors (que cobren en dòlars), pugen els preus del baril per tal de mantenir, com a mínim els seus ingressos que vénen d'una moneda afeblida³. El resultat: un augment constant de la benzina i altres derivats del petroli per als consumidors particulars, transportistes, agricultura, pesca ... Tot això, s'afegeix a tot el dit abans, contribuint a la

puja generalitzada de l'alimentació per despeses de transport i per les activitats agrícoles i pesqueres -el que explica les recents protestes en aquests sectors-

Tot plegat, dins un panorama en el qual, el model econòmic de creixement espanyol, basat sobretot, en la construcció i el turisme, està en crisi i pendent de revisió i en tot cas, de substitució.

1. Als EEUU una tercera part de la producció de blat de moro va destinat a l'elaboració de biocombustible.
2. La Unió Europea pretén que el 10% del combustible que es consumeix sigui d'aquest tipus mentre que la seva producció agrícola no es suficient i s'hauria d'importar d'Àfrica.
3. En el que va d'any el baril de petroli Brent (de referència a Europa) i el baril de petroli Texas (de referència a Amèrica) han suportat un augment d'un 40% de mitjà.

Fomento pide a Zapatero el despido gratuito

Xavier Barceló

La patronal catalana se reuní a principis de junio amb el president per a parlar de mesures per a afrontar la crisi econòmica. A diferència de les/les treballadores/as la patronal no se anda con rodeos y tiene claros sus intereses. Pidió nada menos que el despido gratuito. Es decir, que se reduzcan los impuestos y cotizaciones a las empresas para hacer un fondo para pagar los despidos y de esta forma no perder beneficios. A todo esto hay que añadirle las dos últimas reformas laborales más recientes que ya redujeron las cotizaciones y abarataban los despidos, en teoría (o lo que nos vendieron) para fomentar la contratación indefinida. Una mentira más que los trabajadores nos creímos ya que según los mismos datos del Ministerio de Trabajo en lo

que va de año la contratación indefinida ha caído un 11,7%. Volviendo al tema, Zapatero se comprometió ante la patronal a reducir en un 30% los gastos administrativos de las empresas. Eso significa que los que producen los beneficios (las empresas) cada vez contribuyen menos a mantener el sistema de prestaciones sociales -que por otra parte cada vez hace más falta ante la situación de precariedad en que viven cada vez mas familias-. Todo esto sólo nos puede llevar hacia un progresivo desmantelamiento del Estado del Bienestar (hacerlo de golpe quedaría muy feo y se podría notar demasiado) y en un futuro (mas o menos lejano) a la Seguridad Social y del sistema de pensiones.

Por otra parte el gobierno está anunciando "reformas estructurales" para antes de verano. Cuando hablan

de reformas de este tipo significa la desregulación del mercado laboral y poner el estado al servicio empresarial (como lo ha estado siempre) sin que interfiera en sus intereses. Todo esto hay que hacerlo con consenso "dicen" de los "sindicatos" CCOO y UGT, que son un instrumento más del Estado y la burgesia para legitimarse y poder imponer sus intereses encima dándole apariencia de legalidad. Sino como podrían aceptar semejante insulto hacia la clase trabajadora? De aprobarse estas medidas -que lo harán-, supondría un nuevo ataque directo a nuestros derechos que se han conseguido con muchos años de lucha y sacrificio de las generaciones anteriores a la nuestra y que ahora pretenden arrebatárnoslo como si nada.

Hasta cuando vamos a seguir creyendo lo que nos dicen? Cuando

vamos a empezar a pensar en nosotros mismos como hacen ellos? O a caso somos tan tontos de creernos que a la patronal le importa otra cosa que los beneficios y que no van a dudar en despedirnos cuando no les hagamos falta sin que les importe nuestra situación personal. Cuando vamos a tardar en darnos cuenta de que el estado y su política son la misma burgesia? De ello depende que nuestra situación siga empeorando a pasos agigantados o de que empecemos a darle la vuelta a la tortilla.

1. El modelo que están siguiendo los Estados Europeos es el modelo neoliberal de EEUU en el que ya no hay ningún tipo de prestación social ni protección laboral y el trabajador queda en desprotección total ante los abusos de las empresas.